

Vergaderjaar 1992–1993

22 491

Wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (uitbreiding van de mogelijkheid van bezwaar en beroep)

Nr. 8

AMENDEMENTEN VAN DE LEDEN VREUGDENHIL EN VERMEEND

Ontvangen 23 maart 1993

De ondergetekenden stellen de volgende amendementen voor:

I. **Artikel I**, onderdeel B, wordt vervangen door:

B. In **artikel 26** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

B.1. Onder vernummering van het tweede, het derde en het vierde lid tot derde, vierde en vijfde lid, wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Mede bevoegd tot het instellen van beroep is degene, bedoeld in artikel 23, eerste lid, tweede volzin, tenzij:

- a. deze reeds gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid tot het indienen van een bezwaarschrift op de voet van genoemde volzin, of
- b. degene die ingevolge het eerste lid bevoegd is tot het instellen van beroep, van die bevoegdheid gebruik heeft gemaakt.

In afwijking van het eerste lid wordt het beroep ingesteld binnen twee maanden nadat onherroepelijk is komen vast te staan dat degene die ingevolge het eerste lid bevoegd is tot het instellen van beroep, van die bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt. Artikel 23, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

B.2. Aan het tot derde lid vernummerde tweede lid wordt toegevoegd: Artikel 23, eerste lid, tweede volzin, en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

II. In **Artikel I** wordt, onder verlettering van de onderdeelaanduiding C in D, na onderdeel B een nieuw onderdeel C ingevoegd, luidende:

C. In **artikel 28**, eerste lid, wordt «artikel 26, derde lid» vervangen door: artikel 26, vierde lid.

III. In de bij **Artikel I**, onderdeel D, voorgestelde wijziging van **artikel 60** wordt «onderscheidenlijk artikel 26, tweede lid, tweede volzin» vervangen door: artikel 26, tweede lid, of derde lid, tweede volzin, van deze wet, onderscheidenlijk artikel 19, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

IV. Onder vernummering van artikel II tot artikel III, wordt na artikel I een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel II

Aan **artikel 19** van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken wordt, onder nummering van de bestaande tekst als eerste lid, een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Artikel 26, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is bij beroep in cassatie van overeenkomstige toepassing.

Toelichting

Dit amendement beoogt degene van wie inkomens- of vermogensbestanddelen zijn begrepen in het voorwerp van de belasting waarop de aanslag van een ander betrekking heeft, de mogelijkheid te geven de door die ander gevoerde procedure over te nemen. Het zal daarbij veelal gaan om de minstverdienende partner.

Deze regeling moet gaan gelden zowel voor het beroep bij het gerechtshof, als voor het beroep in cassatie bij de Hoge Raad. Vanwege de proceseconomie zijn aan de mogelijkheid van overneming van een procedure enkele beperkingen gesteld. Indien degene te wiens naam de uitspraak op het bezwaarschrift naar aanleiding van een aanslag of beschikking, of enige andere uitspraak welke vatbaar is voor beroep, is gesteld, zelf van zijn bevoegdheid tot het instellen van beroep gebruik maakt, is overname van de procedure door de mede-belanghebbende niet toegestaan. Het doortrekken van deze lijn naar het beroep in cassatie betekent, dat de partner niet zelf reeds van zijn bevoegdheid tot het instellen van beroep in cassatie gebruik heeft gemaakt. Uiteraard is het de mede-belanghebbende niet toegestaan een procedure over te nemen indien hij zelf al gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid ingevolge artikel 23, eerste lid, tweede volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR), om een bezwaarschrift in te dienen.

De behoefte om de door de partner gevoerde procedure zelf voort te zetten zal veelal pas ontstaan op het moment dat blijkt dat de partner geen beroep, onderscheidenlijk geen beroep in cassatie heeft ingesteld binnen de in de wet gestelde termijn. In dergelijke situaties zou het recht van de andere partner illusoir zijn indien voor hem de termijn niet later aanvangt. Daarom begint voor hem de termijn van twee maanden pas te lopen nadat zeker is dat de termijn van de partner is verstreken.

Daarnaast bepaalt artikel 60, tweede lid, AWR, zoals gewijzigd bij het onderhavige wetsvoorstel, dat de voorzitter van het gerechtshof om termijnverlenging kan worden verzocht, met het oog op het overnemen van een procedure, zowel voor het beroep bij het gerechtshof als voor het beroep in cassatie bij de Hoge Raad. De Wet administratieve rechtspraak kent niet een wetsartikel inzake termijnoverschrijding bij cassatie. Uit de rechtspraak van de Hoge Raad, met name uit het arrest van 28 oktober 1981, BNB 1981/320, blijkt evenwel dat artikel 60 AWR ook geldt voor verlenging van de termijn voor het indienen van een beroepsschrift in cassatie. Door in artikel 60, tweede lid, van de AWR tevens te verwijzen naar artikel 19, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, wordt in voorkomend geval voorzien in termijnverlenging voor de medebelanghebbende.

Vreugdenhil
Vermeend